

РЕШЕНИЕ

№ 7081

гр. София, 18.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 18.10.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Катя Аспарухова

ЧЛЕНОВЕ: Росица Драганова

Ралица Романова

при участието на секретаря Елеонора Стоянова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **2212** по описа за **2013** година докладвано от съдия Росица Драганова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба, подадена от Комисия за финансов надзор (КФН), срещу решение от 08.01.2013 г., постановено от Софийския районен съд, Наказателно отделение, 1 състав, по н.а.х.д. № 14341/2012 г. С решението е отменено Наказателно постановление (НП) № Р-10-340/29.06.2012 г., издадено от ЗА председателя на КФН, с което на ЗК [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 2 000,00 (две хиляди) лв. за констатирано административно нарушение по чл. 32, ал. 2, вр. ал. 1 от Закона за Комисията за финансов надзор (ЗКФН).

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и неправилност на съдебното решение, предмет на касационна проверка поради нарушение на материалния закон – касационно основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от Наказателнопроцесуалния кодекс (НПК). Поддържа се, че неправилно съдебният състав на СРС е приел, че АУАН № Р-10-18/05.01.2012 г. не е съставен в тримесечния преклузивен срок от откриване на нарушителя, с което била нарушена разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН. Касаторът излага съображения, че нарушението по чл. 32 от ЗКФН - възпрепятстване на надзорните правомощия на орган на КФН е резултатно, а не формално, както неправилно е приел СРС. Развиват се подробни аргументи в

подкрепя на тези касационни доводи. Иска се отмяна на решението на СРС и постановяването на решение, с което да бъде потвърдено обжалваното НП.

В съдебното заседание касаторът се представлява от юриконсулт С., който от негово име поддържа касационната жалба по съображенията, изложени в нея.

Ответникът се представлява от юриконсулт М., която от негово име оспорва касационната жалба. Моли последната да бъде отхвърлена, а решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение за основателност на касационната жалба.

След като се запозна с обжалваното съдебно решение, обсъди наведеното касационно основание и доводите на страните, Административен съд София – град, VII касационен състав, след съвещание, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана относно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу НП № № Р-10-340 от 29.06.2012 г. Не е изтекла абсолютната погасителна давност за административнонаказателно преследване.

След обсъждане на събраните по делото доказателства и доказателствени средства въззивният съд е възприел за установена фактическата обстановка, описана в АУАН. Направил е извод, че административнонаказателната отговорност на ЗК [фирма] за процесното административно нарушение е ангажирана в противоречие с материалния закон, тъй като АУАН е съставен след изтичане на преклузивния тримесечен срок от откриване на нарушителя и е отменил обжалваното пред него НП. СРС е приел, че нарушителят е бил открит на проверяващите органи още към момента на първото действие по изискване на документацията и непредоставянето на такава от страна на ЗК [фирма].

Административен съд София - град, VII касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е неправилно и незаконосъобразно. Налице е наведеното касационно основание – нарушение на закона. Касационната жалба е основателна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде отменено по следните съображения:

Съгласно чл. 32, ал. 2, вр. ал. 1 от ЗКФН юридическо лице, което възпрепятства Комисията за финансов надзор, нейните органи или надлежно упълномощени служители от нейната администрация при осъществяване на надзорни правомощия, възложени им с този или с друг закон, се наказва с имуществена санкция в размер от 2 000 до 8 000 лв.

В настоящия случай, във връзка с извършване на проверка по постъпила жалба вх. № 91-02-1343/11.12.2010 г., с писма изх. № 91-02-1343 от 13.01.2011 г. и изх. № 91-02-1343 от 10.10.2011 г. на КФН са изискани документи и информация, относно заведената пред ЗК [фирма] претенция и окомплектоването и разглеждането на ликвидационната преписка по нея. След като изисканите документи и информация не

са били представени изобщо – нито по повод на първото писмо, нито след второто, то незаконосъобразно и неправилно СРС е обосновал извод в оспореното решение, че възможността за ангажиране на административнонаказателната отговорност на дружеството за това нарушение е била преклудирана поради изтичане на тримесечния срок по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН от откриване на нарушителя, считано от 29.03.2011 г., когато дружеството е поискало удължаване на срока за предоставяне на информация. Нарушението по чл. 32 от ЗКФН се осъществява чрез бездействие, поради което не може да се приеме, че правомощието на КФН да санкционира това бездействие е преклудирано след изтичане на тримесечен срок от началото на бездействието, при условие че същото не е било изобщо преустановено и към момента на издаване на процесното НП.

Предвид горното, съдът намира, че решението на СРС, с което е отменено наказателното постановление е незаконосъобразно поради това, че съдът неправилно е приложил разпоредбата на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, поради което и следва да бъде отменено. Тъй като, отменяйки НП на формални процесуални основания, въззивният съд не е обсъждал фактите и доказателствата и не е изложил съображения по съществуването на спора, делото не е изяснено от фактическа страна и следва да бъде върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, който, след преценка и обсъждане на доказателствата, да постанови решение по съществуването на спора.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. второ и чл. 222, ал. 2, т. 2 от АПК, Административен съд София-град, VII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 08.01.2013 г., постановено по н.а.х.д. № 14341 по описа за 2012 г. на Софийски районен съд, НО, 1 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане по същество от друг състав на СРС, съобразно указанията, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.